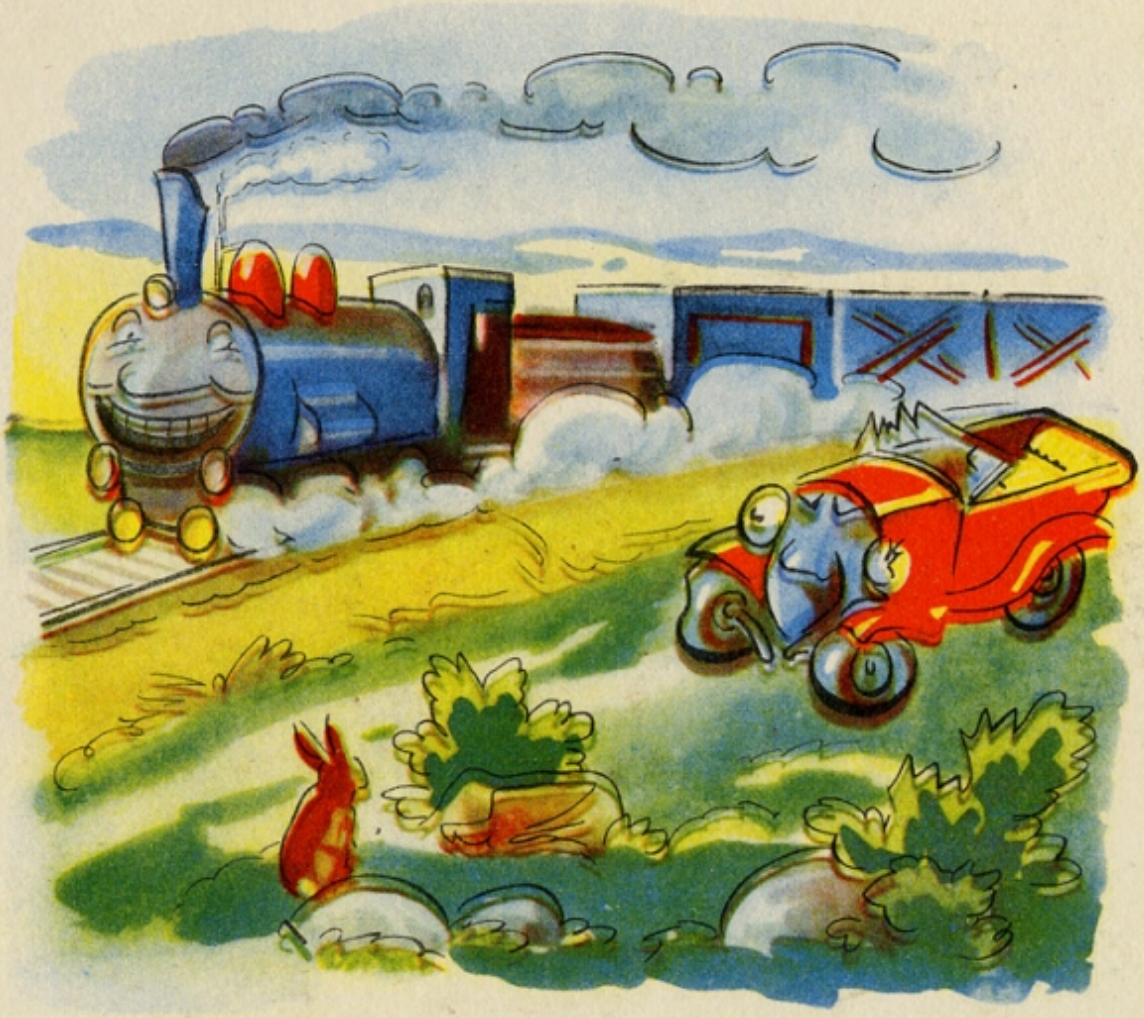

„Ma vilistan niisuguse võistleja üle.“

Ja vilistaski. Ning läks, nii et suits taga.

„Sa oled harimatu,“ ütles auto kivile. Pöördus siis tagasi, et uuesti maanteele jõuda.

Kihutamine ei tahtnud autol enam edeneda. Kuski ta sisemuses oli valu tekkinud. „Küllap see möödub, kui end pisut liigutan,“ katsus auto end lohutada ning sõitis aeglasemalt edasi. Ikka võnkadi-jõnkadi, võnkadi-jõnkadi.

„Nii on ehk paremgi,“ mõtles ta, „mõru nägu mõjub süngemalt. Küll ma nüüd mõnele jäneshingele hirmu peale ajan.“